

ความรู้ความเข้าใจของผู้ควบคุมงานบริษัท ที.ที.เอส. เอ็นจิเนียริง (2004) จำกัด ที่มีต่อกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับงานก่อสร้าง พ.ศ. 2551

จิรโรจน์ ตีระแพทย์¹ อรพิน ปิยะสกุลเกียรติ² วิชัย โสสุวรรณจินดา³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงระดับความรู้ความเข้าใจของผู้ควบคุมงานบริษัท ที.ที.เอส. เอ็นจิเนียริง (2004) จำกัด ที่มีต่อกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร และการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับงานก่อสร้าง พ.ศ. 2551 กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 193 คน ผลการวิจัยสามารถสรุปผลได้ดังนี้ ผู้ควบคุมงานบริษัท ที.ที.เอส. เอ็นจิเนียริง (2004) ส่วนใหญ่มีอายุ 25-35 ปี สถานภาพโสด ตำแหน่งโฟร์แมน การศึกษาปริญญาตรี สาขาวิศวกรรมโยธา ประสบการณ์ในการประกอบอาชีพงาน ก่อสร้าง 2-5 ปี ผลการศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจของผู้ควบคุมงานบริษัท ที.ที.เอส. เอ็นจิเนียริง (2004) จำกัด ที่มีต่อกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร และการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและ สภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับงานก่อสร้าง พ.ศ. 2551 พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมีความรู้ความเข้าใจอยู่ใน ระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ความรู้ความเข้าใจ; ผู้ควบคุมงาน; กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการ
ด้านความปลอดภัย; อาชีวอนามัย

ประเภทบทความ: บทความวิจัย

¹นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

1761 ถนนพัฒนาการ แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร 10250 ประเทศไทย, อีเมล: tong3j@hotmail.com

²อาจารย์ ดร., หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

1761 ถนนพัฒนาการ แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร 10250 ประเทศไทย, อีเมล: tong3j@hotmail.com

³ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

1761 ถนนพัฒนาการ แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร 10250 ประเทศไทย, อีเมล: tong3j@hotmail.com

**Comprehension of the Supervisors Working at T.T.S. Engineering (2004)
Co., Ltd. Regarding the Ministerial Regulation on the Standards
of the Administration and Safety Management,
Occupational Health and Workplace Environment
Involving Construction Work B.E.2551**

Jiraroj Tirabaedya¹ Orapin Piyasakulkiat² Wichai Thosuwanjinda³

Abstract

The purpose of this research was to study the level of comprehension of the supervisors that work at T.T.S. Engineering (2004) Co., Ltd. regarding the ministerial regulation regulating the standards of the administration and safety management, occupational health and workplace environment involving construction work of 2008. The representative sample of this research was made up of 193 persons. The research result came to following conclusions: Most of the supervisors working for T.T.S. Engineering (2004) Co., Ltd. are 25-35 years old, not married, work in a position as foreman, hold a Bachelor's Degree of Civil Engineering, have an experience in the construction field for 2-5 years. The results of a study on the level of knowledge and understanding of the supervisors of T.T.S. Engineering (2004) Co., Ltd. on the ministerial regulations prescribing management standards. and safety management, occupational health and working environment related to construction works B.E. 2551 found that the overall knowledge and understanding was at the highest level.

Keywords: Comprehension; Supervisors; The Ministerial Orders Regulating the Standards
of the Administration and Safety Management; Occupational Health

Type of Article: Research Article

¹Student, Master of Public Administration Program, Kasem Bundit University

1761 Phatthanakan Road, Suan Luang, Bangkok 10250 Thailand, Email: tong3j@hotmail.com

²Lecturer Dr., Master of Public Administration Program, Kasem Bundit University

1761 Phatthanakan Road, Suan Luang, Bangkok 10250 Thailand, Email: tong3j@hotmail.com

³Asst. Prof. Dr., Graduate School, Kasem Bundit University

1761 Phatthanakan Road, Suan Luang, Bangkok 10250 Thailand, Email: tong3j@hotmail.com

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยในปัจจุบันงานก่อสร้างได้เพิ่มปริมาณขึ้นมากตามการเติบโตของสภาพเศรษฐกิจ แต่สิ่งที่เกิดขึ้นมากตามการปฏิบัติงานในงานก่อสร้างคืออุบัติเหตุซึ่งการเกิดอุบัติเหตุในแต่ละครั้งก่อให้เกิดความสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สินอย่างประมาณค่ามิได้ซึ่งความสูญเสียจากงานก่อสร้างในปัจจุบันมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และมีคนงานจำนวนมากที่ยังเสี่ยงต่อการเกิดอันตรายจากงานก่อสร้าง ดังนั้นการป้องกันอุบัติเหตุและการลดอุบัติเหตุ จึงเป็นเรื่องที่ต้องรีบเร่งและให้ความสำคัญในการดำเนินงานอย่างจริงจังทั้งนี้เพื่อลดความสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สินที่อาจจะเกิดขึ้น

รัฐบาลได้เล็งเห็นถึงปัญหาความปลอดภัยเกี่ยวกับงานก่อสร้างจึงได้มีการออกกฎหมาย และระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ มาเพื่อเป็นเครื่องมือในการควบคุมให้เกิดความปลอดภัยในการทำงานงานด้านวิศวกรรม ซึ่งเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของผู้คนจำนวนมาก ดังนั้นวิศวกรและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องจำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจถึงเหตุที่จะก่อให้เกิดอันตราย และหาวิธีการป้องกันก่อนที่จะเกิดอุบัติเหตุขึ้นถ้าเกิดอุบัติเหตุจนมีผู้ได้รับบาดเจ็บหรือเสียชีวิตซึ่งจะเป็นการละเมิดกฎหมายทันที และมีความผิดต่อโทษอาญาเนื่องจากเป็นผู้รับผิดชอบในหน้าที่ ดังนั้น วิศวกร เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องจำเป็นต้องรู้ ในข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัย และปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ทั้งนี้กฎหมายโดยทั่วไปได้รับการกลั่นกรองและนำมาปฏิบัติ เพื่อป้องกันความผิดพลาดที่อาจจะเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อผู้อื่น กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยจะอยู่ภายใต้การกำกับดูแลหลายกระทรวง ภายใต้พระราชบัญญัติต่าง ๆ ได้แก่ พระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554 พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 กฎหมายความปลอดภัยในโรงงาน กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับงานก่อสร้าง พ.ศ. 2551 กฎหมายความปลอดภัยในการทำงาน พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติ และกฎหมายอื่น ๆ พระราชบัญญัติต่าง ๆ จะกำหนดกฎหมายออกมาควบคุมในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านแรงงาน ด้านก่อสร้าง ด้านเครื่องจักร ด้านอาชีวอนามัย หรือเฉพาะด้าน เช่น ด้านกัมมันตภาพรังสี หรือด้านสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

การทำงานของผู้ควบคุมงานในหน่วยงานก่อสร้างต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในงานก่อสร้าง ซึ่งบางครั้งผู้ควบคุมงานในหน่วยงานก่อสร้างไม่มีความรู้ความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับความปลอดภัยในงานก่อสร้าง ทำให้เกิดอุบัติเหตุซึ่งสร้างความเสียหายต่อชีวิต และทรัพย์สินรวมถึงสร้างความเดือดร้อน และผลกระทบต่อประชาชนที่อาศัยอยู่ และส่งผลกระทบในบริเวณที่ทำการก่อสร้าง ดังนั้นความสำคัญของผู้ควบคุมงานที่ต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร และการจัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับงานก่อสร้าง พ.ศ. 2551 ซึ่งเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับความปลอดภัยในงานก่อสร้างของผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งจะมีหัวข้อที่สำคัญ ได้แก่ (1) หมดทั่วไป (2) หมดค้ายัน (3) หมดลิฟต์ขนส่งวัสดุชั่วคราว และลิฟต์โดยสาร (4) หมดการทำงานในสถานที่ที่มีอันตรายจากการตกจากที่สูง (5) หมดการคุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงเกิดความสนใจที่จะทำวิจัยเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจของผู้ควบคุมงานที่มีต่อกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับงานก่อสร้าง พ.ศ. 2551” ว่ามีมากน้อยเพียงใด เนื่องจากในปัจจุบันบริษัทมีโครงการก่อสร้างขนาดใหญ่กระจายตัวอยู่ทั่วกรุงเทพมหานคร ซึ่งอาจเกิดอุบัติเหตุที่ส่งผลกระทบต่อชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนจำนวนมาก

มาก เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ว่า ผู้ควบคุมงานบริษัท ที.ที.เอส. เอ็นจิเนียริง (2004) จำกัดมีความรู้ความเข้าใจในกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร และการจัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับงานก่อสร้าง พ.ศ. 2551 มากน้อยเพียงใด รวมทั้งศึกษาว่าประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในโครงการก่อสร้างให้มีความปลอดภัยนั้น มีผลต่อความรู้ความเข้าใจของผู้ควบคุมงานต่อกฎหมายดังกล่าว หรือไม่อย่างไร และจะได้นำผลการศึกษาวิจัยไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัท ที.ที.เอส. เอ็นจิเนียริง (2004) ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาถึงระดับความรู้ความเข้าใจของผู้ควบคุมงานบริษัท ที.ที.เอส. เอ็นจิเนียริง (2004) จำกัด ที่มีต่อกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร และการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับงานก่อสร้าง พ.ศ. 2551

แนวคิด และทฤษฎีหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับงานก่อสร้าง

การก่อสร้าง หมายถึง กระบวนการอย่างหนึ่ง ซึ่งจัดขึ้นเพื่อประกอบโครงสร้างพื้นฐานจนก่อขึ้นมาเป็นตัวอาคาร บ้านเรือนหรือระบบสาธารณูปโภค ทั้งนี้ก็เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการใช้งานของมนุษย์ สำหรับวิชาการก่อสร้างในระดับมหาวิทยาลัยนั้นจะไม่ได้สอนเพียงวิธีสร้างสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นมาเฉพาะแค่แรงงานเท่านั้น ทว่ายังสอนให้ได้เรียนรู้ถึงการจัดหาทรัพยากร การบริหารในส่วนของงบประมาณและด้านความปลอดภัยตามมา ประเภทของงานก่อสร้าง แบ่งได้ทั่วไป 4 ประเภท (บริษัท ไทยเจริญเทค จำกัด, 2564)

1. ประเภทที่อยู่อาศัย
2. ประเภทที่ใช้ในด้านอุตสาหกรรม
3. ประเภทที่ใช้ในเชิงพาณิชย์
4. ประเภทงานโยธาเพื่อใช้ในส่วนสาธารณูปโภค

เนื่องจากที่อยู่อาศัยกลายเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญสำหรับการดำรงชีพของมนุษย์ ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีจึงมีนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อนำมาใช้พัฒนาในส่วนของการก่อสร้างมากขึ้นอย่างต่อเนื่องการก่อสร้างแต่ละโครงการ ผู้รับเหมาก่อสร้างย่อมต้องมียุทธศาสตร์ความรู้ต่าง ๆ หลายด้าน และองค์ความรู้ที่นับว่าจำเป็นได้แก่ เทคโนโลยีของการก่อสร้างที่เกี่ยวข้องกับวิธีและขั้นตอนของการก่อสร้าง เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยที่จะช่วยปรับเปลี่ยนสิ่งที่สถาปนิกหรือวิศวกรเขียนแบบและรายการก่อสร้าง จนกลายมาเป็นสิ่งปลูกสร้างขึ้นอย่างสมบูรณ์แบบต่อไป ดังนั้นนับว่าจำเป็นอย่างมากที่ทางผู้รับเหมาก่อสร้างจะต้องเรียนรู้เกี่ยวกับด้านเทคโนโลยีในการก่อสร้างต่าง ๆ อย่างครบวงจร

แนวคิดเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน

การเกิดอุบัติเหตุในการทำงานแต่ละครั้ง มิใช่จะเกิดขึ้นจากโชคชะตาหรือเคราะห์กรรมของแต่ละบุคคล หากแต่เกิดขึ้นโดยมี “สาเหตุ” ที่ชี้ชัดลงไปได้ การเสริมสร้างความปลอดภัยในการทำงานจะเกิดขึ้นได้โดยการแก้ไขป้องกันที่ “สาเหตุของอุบัติเหตุ” ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมก่อนที่จะได้ศึกษาถึงสาเหตุของอุบัติเหตุและการป้องกันต่อไป (ฐิตวิธ ชูสง และธนัชฐา ศิริรักษ์, 2559) กล่าวได้ว่าควรที่จะได้ทราบค่าจำกัดความต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

การสร้างความปลอดภัยในการทำงานหัวใจสำคัญของการทำงานคือการช่วยกันสร้างความปลอดภัยในการทำงานโดยวิธีการป้องกัน (Passive/Prevention) มิให้เกิดขึ้น ได้แก่ การอบรมให้ความรู้ ความเข้าใจ ที่ถูกต้องก่อนเข้าปฏิบัติงานการติดตามประเมินผลพฤติกรรมในการทำงานของพนักงาน และสภาพแวดล้อมสถานที่ทำงาน และโดยวิธีปกป้อง (Active/Protection) ได้แก่ การนำเอาอุปกรณ์ภายนอกมาปกป้องอวัยวะ ปกปิดผลิตภัณฑ์ และปกคลุมเครื่องจักรที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน เพื่อผ่อนหนักให้เบาลงเพื่อเป็นการสร้างความปลอดภัยในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ต้องยึดหลักการ 3E ได้แก่ การใช้ความรู้ทางวิชาการ ด้านวิศวกรรมศาสตร์ (Engineering--E) คือ ในด้านการออกแบบและคำนวณเครื่องจักร เครื่องมือที่มีสภาพการใช้งานที่ปลอดภัยที่สุด การติดตั้งเครื่องป้องกันอันตรายให้แก่ส่วนที่เคลื่อนไหว หรืออันตรายของเครื่องจักร การวางผังโรงงานระบบไฟฟ้า แสงสว่าง เสียง การระบายอากาศ เป็นต้น การให้การศึกษา หรือการฝึกอบรม (Education--E) คือ แนะนำคนงาน หัวหน้างาน ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องในการทำงาน ให้มีความรู้ความเข้าใจในการป้องกันอุบัติเหตุ และการสร้างความปลอดภัยในงานให้รู้ว่าอุบัติเหตุจะเกิดขึ้น และป้องกันได้อย่างไร และจะทำงานวิธีใดจะปลอดภัยที่สุด เป็นต้น การใช้มาตรการบังคับควบคุม (Enforcement--E) คือ การกำหนดวิธีการทำงานอย่างปลอดภัย และ การควบคุมบังคับอย่างจริงจังและเข้มงวด กวดขัน ให้คนงานปฏิบัติตามเป็นกฎระเบียบปฏิบัติ และต้องประกาศให้ทราบทั่วกันหากผู้ใดฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตาม จะต้องถูกลงโทษ เพื่อให้เกิดจิตสำนึก เกิดเป็นวัฒนธรรมองค์กรขึ้น และหลีกเลี่ยง การกระทำที่ไม่ถูกต้อง หรือเป็นอันตรายถ้าพิจารณาความปลอดภัยในการทำงาน ถูกกำหนดเป็นกฎหมายบังคับใช้ในด้านต่าง ๆ ซึ่งจำเป็นต้องศึกษา และปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด และการทำงานจริงจำเป็นต้องศึกษารายละเอียดเพิ่มมากขึ้นเพื่อความปลอดภัยสูงสุด ซึ่งเกี่ยวข้องกับด้านบุคคลผู้ปฏิบัติงาน สถานที่ปฏิบัติงานเครื่องจักรอุปกรณ์ และสิ่งแวดล้อมในปฏิบัติงาน เป็นต้น

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการความปลอดภัยในงานก่อสร้าง

งานก่อสร้างรวมถึงการปฏิบัติงานบนที่สูง เป็นงานที่มีความเสี่ยงต่อความปลอดภัยของผู้ปฏิบัติงาน และเป็นสาเหตุให้ผู้ปฏิบัติงานบาดเจ็บและเสียชีวิตเป็นอันดับต้น ๆ ของอุบัติเหตุจากการทำงานในประเทศไทย ดังนั้นจึงควรมีการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยที่เหมาะสม เพื่อลดความเสี่ยงและอันตรายที่อาจเกิดขึ้น โดยเริ่มที่การวิเคราะห์ ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นเพื่อให้รับรู้ถึงอันตรายต่างๆ จากนั้นควรป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้น การทำงานก่อสร้าง รวมถึงการทำงานบนที่สูงได้อย่างปลอดภัยนั้น อย่างน้อยที่สุดควรปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในงานก่อสร้าง เช่น กฎกระทรวงกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับงานก่อสร้าง พ.ศ. 2551 กฎกระทรวงกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั้นจั่น และหม้อน้ำ พ.ศ. 2552 ซึ่งเป็นการบริหารจัดการพื้นที่ที่มีการก่อสร้าง และเครื่องจักรที่ใช้ในพื้นที่ก่อสร้างนั้น (สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน, 2562)

นอกจากนี้อาจมีกฎหมายหรือมาตรฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งควรเลือกใช้อย่างเหมาะสม ในส่วนของ ผู้ปฏิบัติงานนั้น ควรจัดให้มีการอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ มีการตรวจประเมินสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานก่อนเริ่มปฏิบัติงานที่มีความเสี่ยง เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานมีความพร้อมมากที่สุดในการทำงาน และอีกปัจจัยที่ขาดไม่ได้ คือ อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่ได้มาตรฐานและเหมาะสมให้กับผู้ปฏิบัติงาน เพื่อเป็นการป้องกันหรือบรรเทา การบาดเจ็บที่อาจเกิดขึ้น และทั้งหมดนี้อาจเป็นส่วนหนึ่งที่จะลดการบาดเจ็บและเสียชีวิตที่เกิดจากการทำงานก่อสร้างได้ด้วยเช่นกัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กัญญารัตน์ แสงนิล และคณะ (2559) ได้ศึกษาเรื่อง “ศึกษาเกี่ยวกับการบริหารจัดการความปลอดภัยในงานก่อสร้าง” พบว่า งานก่อสร้างเป็นกิจกรรมหรือการกระทำที่ทำให้เกิด การประกอบหรือการติดตั้ง ให้เกิดเป็นอาคาร โครงสร้างระบบสาธารณูปโภค หรือส่วนประกอบของสิ่งที่กล่าวมา ประกอบด้วยงานหลัก ดังนี้ งานปรับระดับดิน งานเสาเข็มงานฐานราก งานโครงสร้าง งานสถาปัตยกรรม งานระบบ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติงานอยู่ตลอดเวลา ล้วนแต่เป็นงานที่มีความเสี่ยงสูง และยังมีแรงงานที่ยังก่อให้เกิด อุบัติเหตุได้ง่าย อันตรายของงานก่อสร้างจะแตกต่างกันไปตามขั้นตอนของงาน ไม่ว่าจะเป็นอันตรายการพลัดตกจากที่สูง การกระแทก การพังทลาย วัสดุตกหล่น สิ่งของตัดบาด ตีแทง จากนั่งร้าน และโครงสร้าง การเกิดอัคคีภัย การทกล้ม และการลื่นล้ม ด้านการยศาสตร์ จากการยกหรือเคลื่อนย้ายของหนักโรครที่เกิดจากการทำงาน และอันตรายจากไฟฟ้า สาเหตุการเกิดอุบัติเหตุหรืออันตรายในงานก่อสร้างเกิดจากการกระทำที่ไม่ปลอดภัยมากที่สุด ไม่จะเป็นเกิดจากความประมาท การรับรู้ถึงความปลอดภัย ซึ่งต้นเหตุจริง ๆ แล้ว คือพนักงานยังขาดความรู้ ความเข้าใจของตัวพนักงานเอง และสาเหตุรองลงมาคือปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม กฎหมายข้อบังคับ เนื่องด้วยงานก่อสร้างเป็นงานที่มีการเปลี่ยนแปลงลักษณะการทำงานอยู่ตลอดเวลา จึงทำให้เกิดสภาพการทำงาน ลักษณะงานต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดอันตราย ไม่จะเป็นส่วนเคลื่อนไหวของเครื่องจักรไม่มีที่กำบัง หรือป้องกันอันตราย การวางผังโรงงานที่ไม่ถูกต้อง การเก็บสิ่งของไม่เป็นระเบียบ เครื่องจักร เครื่องมือ ขาดการซ่อมแซมหรือบำรุงรักษาสภาพแวดล้อมในการทำงานไม่ถูก ซึ่งการบริหารจัดการความปลอดภัยในงานก่อสร้างจะสำเร็จได้นั้นก็ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายหลายประการ สิ่งที่สำคัญได้แก่ พฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงาน คนในองค์กรร่วมกันสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยให้เกิดขึ้นและพัฒนามาตรฐานความปลอดภัยเพื่อนำไปปรับใช้ ซึ่งมาตรฐานด้านวิศวกรรมที่ถูกต้องควรนำมาพิจารณาเป็นอันดับแรก เป็นการแก้ไขที่แหล่งกำเนิดของอันตรายเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพสูงสุด และรวมไปถึงการบังคับใช้กฎหมายต้องมีความเข้มงวด เจ้าของสถานประกอบการก็ต้องให้ความสำคัญด้านความปลอดภัย ปฏิบัติตามมาตรฐานเพื่อให้เกิดความปลอดภัยที่ยั่งยืน

สุนันท์ มนต์แก้ว และคณะ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง “ศึกษาผลกระทบของมาตรการความปลอดภัยในการทำงานก่อสร้างที่มีผลต่อผลิตภาพแรงงาน โดยเลือกกรณีศึกษางานฉาบปูนผนังภายนอกอาคาร” ผลการศึกษา พบว่า ค่าผลิตภาพแรงงานก่อนนำมาตรการความปลอดภัยมาใช้ มีค่าเฉลี่ยประมาณ 1.16 ตร.ม./คน/ชม. หลังจากนำมาตรการมาใช้ มีค่าเฉลี่ยประมาณ 1.13 ตร.ม./คน/ชม. ค่าผลิตภาพแรงงานลดลงประมาณร้อยละ 3 จากการศึกษาครั้งนี้ ความหนาของปูนฉาบทั้งก่อนและหลังจากนำมาตรการความปลอดภัยในการทำงานมาใช้ มีความหนาเฉลี่ยประมาณ 1.5 เซนติเมตร ยกเว้นผนังอาคารบางส่วนมีความหนาประมาณ 2.5 เซนติเมตร ทำให้ใช้เวลาในการทำงานมากขึ้นกว่าเดิม หากไม่นำผนังอาคารที่ฉาบปูนหนากว่า 1.5 เซนติเมตร มาพิจารณาเรื่อง ผลกระทบของมาตรการความปลอดภัยในการทำงาน พบว่า ทั้งก่อนและหลังจากนำมาตรการมาใช้ มีค่าผลิตภาพแรงงานเท่ากันมีค่าเฉลี่ยประมาณ 1.16 ตร.ม./คน/ชม. แสดงว่ามาตรการความปลอดภัยในการทำงานจากการศึกษาครั้งนี้ ไม่ส่งผลกระทบต่อค่าผลิตภาพแรงงาน ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อค่าผลิตภาพแรงงานที่เกิดขึ้นคือ ปัจจัยเนื่องจากกิจกรรมงานก่ออิฐที่ทำมาก่อนงานฉาบปูนผนัง ทำให้ได้คุณภาพ กล่าวคือ ไม่ได้ตั้งและไม่ได้แนว

เอก วรศักดิ์พิศาล (2557) ได้ศึกษาเรื่อง “ศึกษาระดับการบริหารงานความปลอดภัยในธุรกิจก่อสร้างขนาดเล็กระดับการบริหารงานความปลอดภัย” จากปัจจัยในการบริหารงานทั้ง 11 ปัจจัยของกลุ่มตัวอย่างธุรกิจก่อสร้างขนาดเล็กเมื่อมองในภาพรวมนั้น พบว่า มีระดับการบริหารงานความปลอดภัยอยู่ในระดับที่สูง คิดเป็น 79.81% โดยในปัจจัยหลักที่การควบคุมการจัดซื้อนั้นมีระดับการบริหารงานความปลอดภัยสูงที่สุด คิดเป็น 95.67% ซึ่งอาจจะเป็น

เพราะโดยส่วนมากโครงการก่อสร้างนั้นจะมีการจะต้องมีการวางแผนงบประมาณค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างและการบริหารงานไว้ล่วงหน้า จึงต้องมีการบริหารควบคุมการจัดซื้อให้อยู่ในงบประมาณที่กำหนดไว้ส่วนปัจจัยหลักที่ 11 ความปลอดภัยนอกเวลางาน นั้นมีระดับการบริหารงานความปลอดภัยต่ำที่สุดคิดเป็น 64.8% ซึ่งอาจจะเป็นเพราะโครงการก่อสร้างโดยส่วนมาก อาจจะมองได้ 2 ประเด็น คือ การที่ทางโครงการไม่ให้ความสนใจในความปลอดภัยส่วนบุคคลนอกเวลางาน หรือการที่ตัวของคนงานเองที่ไม่ให้ความสนใจในความปลอดภัยส่วนบุคคลของตนเองนอกเวลางานเนื่องจากอาจจะเป็นเพราะมีความเห็นว่าอาจจะเป็นความรับผิดชอบของแต่ละตัวบุคคลเองนอกเหนือเวลางาน นอกจากนี้ระดับประสิทธิภาพความปลอดภัยภาพรวมของระดับประสิทธิภาพความปลอดภัยทางกายภาพของกลุ่มตัวอย่างธุรกิจก่อสร้างขนาดเล็กนั้นอยู่ในระดับสูงมากคิดเป็น 83.23% ซึ่งค่าระดับประสิทธิภาพความปลอดภัยที่ได้นี้เป็นผลมาจากระดับผลการตรวจสอบความปลอดภัยทางกายภาพ โดยในปัจจัยหลักที่ 6 รายการตรวจสอบเครื่องจักรขนย้ายวัสดุ คิดเป็น 98.84% ซึ่งอาจจะเป็นเพราะเครื่องจักรในการทำการก่อสร้างนั้นเป็นเครื่องจักรที่ค่อนข้างใหญ่ และต้องเป็นผู้มีความชำนาญในการใช้งาน ซึ่งรวมไปถึงการขนย้ายก็ต้องมีมาตรฐานและมีระบบที่เป็นขั้นตอน มีเอกสารตรวจสอบความพร้อมใช้งานและความปลอดภัยส่วนปัจจัยหลักที่ 5 รายการตรวจสอบนั่งร้าน นั้นมีระดับการบริหารงานความปลอดภัยต่ำที่สุดคิดเป็น 70.22% ซึ่งอาจจะเป็นเพราะโครงการก่อสร้างโดยส่วนมาก มักนำอุปกรณ์นั่งร้านที่มีอายุการใช้งานเป็นระยะเวลานาน มาใช้ในการก่อสร้างอยู่เพื่อลดต้นทุนการหาซื้อสร้างโครงการระดับความถี่ของการเกิดอุบัติเหตุระดับความถี่ของการเกิดอุบัติเหตุที่น้อยอยู่ในระดับต่ำมาก คิดเป็น 81.86% ก็คือ ยังมีการประสพอุบัติเหตุกันอยู่บ้าง ซึ่งอาจเป็นผลมาจากที่งานก่อสร้างนั้นเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับบุคคลหลายฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นช่างเชื่อม ช่างปูน ช่างเหล็ก ช่างไม้ ช่างไฟ หรือช่างงานระบบต่าง ๆ โดยลักษณะการทำงานของแต่ละประเภทนั้นมีความเสี่ยงต่อการประสพอันตรายค่อนข้างสูงอยู่แล้วและเมื่อมาทำงานในธุรกิจก่อสร้างขนาดเล็กก็จะยิ่งส่งผลให้ความเสี่ยงของการเกิดอุบัติเหตุยังมีอยู่

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ควบคุมงานบริษัท ที.ที.เอส. เอ็นจิเนียริง (2004) ที่ปฏิบัติงานในโครงการก่อสร้างบริเวณกรุงเทพมหานคร จำนวน 385 คน และทำการกำหนดขนาดตัวอย่างโดยการเปรียบเทียบจากตารางกำหนดขนาดประชากร และตัวอย่างของ เครซี และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย 193 คน จากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างโดยเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจของผู้ควบคุมงาน บริษัท ที.ที.เอส. เอ็นจิเนียริง (2004) จำกัดที่มีต่อกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับงานก่อสร้าง พ.ศ. 2551

2. รวบรวมและเรียบเรียงข้อมูล เพื่อสร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวม โดยแบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List) ประกอบด้วย ได้แก่ (1) สถานภาพสมรส (2) ตำแหน่งงาน (3) ระดับการศึกษา (4) สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา (5) อายุ และ (6) ประสบการณ์ในการประกอบอาชีพ

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจของผู้ควบคุมงานบริษัท ที.ที.เอส. เอ็นจิเนียริง (2004) จำกัดโดยได้กำหนดค่าตัวแปรมาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยแบ่งความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ

คะแนนเฉลี่ย ระดับความรู้ความเข้าใจ

4.21-5.00	ระดับความรู้ความเข้าใจมากที่สุด
3.41-4.20	ระดับความรู้ความเข้าใจมาก
2.61-3.40	ระดับความรู้ความเข้าใจปานกลาง
1.81-2.60	ระดับความรู้ความเข้าใจน้อย
1.00-1.80	ระดับความรู้ความเข้าใจน้อยที่สุด

3. นำร่างแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและนำมาปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไข เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงและครอบคลุมเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

4. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงเสนออาจารย์ที่ปรึกษาจัดพิมพ์และนำไปใช้เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

วิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม และวิเคราะห์ระดับความรู้ความเข้าใจในกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับงานก่อสร้าง พ.ศ. 2551 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคล

1. จำแนกตามอายุพบว่า ส่วนใหญ่มีอายุ 25-35 ปี มากที่สุดจำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 11.4 รองลงมา 36-45 ปี จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 ถัดมา ต่ำกว่า 25 ปี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 11.4 และสุดท้าย 46 ปีขึ้นไป จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.2 ตามลำดับ

2. จำแนกตามสถานภาพสมรส พบว่า ส่วนใหญ่สถานภาพโสดมากที่สุด จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 60.1 รองลงมา สมรส จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 32.6 และสุดท้าย หย่าร้าง หม้าย จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 ตามลำดับ

3. จำแนกตามตำแหน่งงาน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นโพรแมน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 46.1 รองลงมา วิศวกร จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 33.2 และสุดท้าย สถาปนิก จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 20.7 ตามลำดับ

4. จำแนกตามระดับการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่ ปริญญาตรี มากที่สุด จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 57.5 รองลงมา ต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 40.5 และสุดท้าย สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6 ตามลำดับ

5. จำแนกตามสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่ สาขาโยธา มากที่สุด จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 39.9 รองลงมา สาขาเครื่องกลกับสาขาสถาปัตยกรรมศาสตร์ เท่ากัน จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 20.7 และสุดท้าย สาขาไฟฟ้า จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 20.7 ตามลำดับ

6. จำแนกตามประสบการณ์ในการประกอบอาชีพงานก่อสร้าง พบว่าส่วนใหญ่ 2-5 ปี มากที่สุด จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 49.2 รองลงมา 6-8 ปี จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 34.2 ถัดมา มากกว่า 8 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 10.4 และสุดท้าย ไม่เกิน 2 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2 ตามลำดับ

ตาราง 1

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจของผู้ควบคุมงานบริษัท ที.ที.เอส. เอ็นจิเนียริง (2004) จำกัด

กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับงานก่อสร้าง พ.ศ. 2551	$\bar{X}$	SD	ระดับความรู้ความเข้าใจ
1. ด้านหมวดทั่วไป	4.52	.431	มากที่สุด
2. ด้านหมวดคำย่น	4.52	.425	มากที่สุด
3. ด้านหมวดลัพท์ชนส่งวัสดุชั่วคราวและลัพท์โดยสาร	4.47	.410	มากที่สุด
4. ด้านหมวดการทำงานในสถานที่ที่มีอันตรายจากการตกจากที่สูง	4.47	.425	มากที่สุด
5. ด้านหมวดการคุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล	4.59	.433	มากที่สุด
ระดับความรู้ความเข้าใจ รายด้านโดยรวม	4.51	.386	มากที่สุด

ระดับความรู้ความเข้าใจของผู้ควบคุมงาน บริษัทที.ที.เอส. เอ็นจิเนียริง (2004) จำกัด โดยรวมและรายด้าน พบว่าความรู้ความเข้าใจของผู้ควบคุมงานบริษัท ที.ที.เอส. เอ็นจิเนียริง (2004) มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.5$, $SD = .386$) เมื่อแยกระดับความรู้ความเข้าใจของผู้ควบคุมงานบริษัท ที.ที.เอส. เอ็นจิเนียริง (2004) เป็นรายด้านโดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับดังนี้ ด้านหมวดการคุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล ($\bar{X} = 4.59$, $SD = .433$) ด้านหมวดทั่วไป ($\bar{X} = 4.52$, $SD = .431$) ด้านหมวดคำย่น ($\bar{X} = 4.52$, $SD = .425$) ด้านหมวดลัพท์ชนส่งวัสดุชั่วคราวและลัพท์โดยสาร ($\bar{X} = 4.47$, $SD = .410$) และด้านหมวดการทำงานในสถานที่ที่มีอันตรายจากการตกจากที่สูง ($\bar{X} = 4.47$, $SD = .425$)

การอภิปรายผล

การวิเคราะห์เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของผู้ควบคุมงานบริษัท ที.ที.เอส. เอ็นจิเนียริง (2004) จำกัด ที่มีต่อกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับงานก่อสร้าง พ.ศ. 2551 ทั้ง 5 ด้านได้แก่ หมวดทั่วไป หมวดคำย่น หมวดลัพท์ชนส่งวัสดุชั่วคราวและลัพท์โดยสาร หมวดการทำงานในสถานที่ที่มีอันตรายจากการตกจากที่สูง หมวดการคุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในภาพรวมระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.5 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.386 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เอก วรศักดิ์พิศาล (2557) ศึกษาเรื่อง “ศึกษาระดับการบริหารงานความปลอดภัยในธุรกิจก่อสร้างขนาดเล็กระดับการบริหารงานความปลอดภัย” ผลการวิจัยพบว่า มีระดับการบริหารงานความปลอดภัยอยู่ในระดับที่สูง สอดคล้องกับงานวิจัยของคมสันต์ ธงชัย และคณะ (2557) ได้ศึกษาเรื่อง “ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการประสบอันตรายหรือบาดเจ็บจากการทำงานของพนักงานก่อสร้างในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดขอนแก่น” พบว่า การจัดการ ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยอยู่ใน

ระดับดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ กัญญารัตน์ แสงนิล และคณะ (2559) ได้ศึกษาเรื่อง “ศึกษาเกี่ยวกับการบริหารจัดการความปลอดภัยในงานก่อสร้าง” พบว่างานก่อสร้างเจ้าของสถานประกอบการก็ต้องให้ความสำคัญด้านความปลอดภัย ปฏิบัติตามมาตรฐานเพื่อให้เกิดความปลอดภัยที่ยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของผู้ควบคุมงาน บริษัท ที.ที.เอส. เอ็นจิเนียริง (2004) จำกัด ที่มีต่อกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับงานก่อสร้าง พ.ศ. 2551 ให้ข้อเสนอแนะ ดังนี้ ด้านหมวดทั่วไป ควรมีการเผยแพร่ผลการวิจัยให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในโครงการก่อสร้างทุกระดับ เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานทราบถึงปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุในโครงการก่อสร้างโดยทั่วถึงกัน ซึ่งจะช่วยให้ผู้ปฏิบัติเกิดความตระหนักและระมัดระวังในการปฏิบัติงาน ด้านหมวดคำย่น ควรมีการกำหนดนโยบาย ด้านความปลอดภัยให้ผู้ปฏิบัติงานทุกระดับได้รับทราบ มีการอบรมด้านความปลอดภัยให้แก่คนงานอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง มีการวิเคราะห์หาอุบัติเหตุและวิธีการแก้ไข ควรจัดหาเครื่องป้องกันอันตรายส่วนบุคคลอย่างครบถ้วน องค์กรของรัฐควรมีมาตรการที่เข้มงวดในการตรวจสอบด้านความปลอดภัยในโครงการก่อสร้างให้ร่วมมือกันอย่างจริงจัง มีความเป็นผู้นำและเป็นตัวอย่างที่ดีในการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยเพื่อสร้างขวัญและกำลังใจแก่คนงานก่อสร้าง ซึ่งจะส่งผลให้คนงานก่อสร้างเกิดความศรัทธา และให้ความร่วมมือในการป้องกันอุบัติเหตุในการทำงานที่จะเกิดขึ้นได้เป็นอย่างดี ด้านหมวดลัพท์ชนสงฆ์สดุชักรวและลัพท์โดยสาร์ ควรจะเน้นย้ำ ตลอดจนส่งเสริมการให้ความสำคัญกับความปลอดภัยในการทำงานให้กับลูกจ้างมากขึ้น เพื่อที่จะทำให้ลูกจ้างมีพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน เพื่อให้เกิดความร่วมมือ ประสานงานและตระหนักในสำคัญของการเสริมสร้างความปลอดภัยในการทำงานให้แก่ตนเองและเพื่อนร่วมงาน ด้านหมวดการทำงานในสถานที่ที่มีอันตรายจากการตกจากที่สูง ควรจัดฝึกอบรมให้กับลูกจ้างโดยส่งเสริมให้มีการอบรมอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่การอบรมให้กับลูกจ้างใหม่-เก่า แต่มีการย้ายงานใหม่ มีการนำเครื่องจักรใหม่เข้าสู่สายการผลิตอบรมประจำปีเพื่อทบทวน ซึ่งในการอบรมแต่ละครั้ง นอกจากการให้ลูกจ้างได้รู้จักวิธีการทำงานที่ถูกต้องและกฎข้อบังคับต่าง ๆ ของโรงงานแล้ว ต้องมีการนำเสนอเพื่อให้ลูกจ้างทราบถึงความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากอุบัติเหตุและชี้ให้เห็นว่าอุบัติเหตุไม่ใช่เรื่องของเคราะห์กรรมสามารถป้องกันได้ โดยเน้นให้เห็นว่าลูกจ้างทุกคนสามารถป้องกันอุบัติเหตุของตนเองและผู้อื่นได้ ด้านหมวดการคุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล ควรมีการฝึกอบรมให้เจ้าหน้าที่ความปลอดภัย ให้มีความรู้ความเข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบ ตลอดจนเทคนิคเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในแต่ละระดับ ในเรื่องการทำงานหน้าที่คอยแนะนำ กำกับดูแล รับผิดชอบให้พนักงานในสถานที่ประกอบการได้รับความปลอดภัยในการทำงาน และสำรวจตรวจสอบความไม่ปลอดภัยที่อาจเกิดขึ้นได้จากเครื่องจักร อุปกรณ์ และเครื่องมือ ตลอดจนสภาพแวดล้อมในการทำงาน เสนอให้มีการป้องกัน หรือแก้ไขปรับปรุงสภาพแวดล้อมในสถานประกอบการให้ได้มาตรฐาน ตามกำหนดกฎหมายความปลอดภัยที่ประกาศใช้โดยกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม อย่างเคร่งครัด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยในครั้งต่อไป

ความรู้ความเข้าใจของผู้ควบคุมงาน บริษัท ที.ที.เอส. เอ็นจิเนียริง (2004) จำกัด ที่มีต่อกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับงานก่อสร้าง พ.ศ. 2551

1. การวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้ปฏิบัติงานและเกี่ยวกับปัจจัยด้านความต้องการความปลอดภัยในการทำงานเพื่อลดอุบัติเหตุและความสูญเสียต่อชีวิต และทรัพย์สิน รวมถึงการให้ความรู้ ความเข้าใจให้มากขึ้น

2. ควรศึกษาโดยใช้วิธีการรวบรวมข้อมูลแบบอื่น ๆ ร่วมกับการใช้แบบสอบถาม เช่น การสังเกต การสังเกตแบบประเมินความเสี่ยง การจัดสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นสาเหตุหลักของการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กัญญารัตน์ แสงนิล และคณะ. (2559). *การบริหารจัดการความปลอดภัยในงานก่อสร้าง*. มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น.
- คมสันต์ ธงชัย และคณะ. (2557). *ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการประสบอันตรายหรือบาดเจ็บจากการทำงานของคนงานก่อสร้างในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดขอนแก่น*. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จิตติวร ชูสง และธนัชฐา ศิริรักษ์. (2559). *คู่มือการใช้แบบวัดบรรยากาศความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของ NORDIC ฉบับภาษาไทย (NOSACQ-50 THAI)*. คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- บริษัท ไทยเจริญเทค จำกัด. (2564). *การก่อสร้าง ความหมาย ประเภท และการแบ่งงานก่อสร้าง*. ค้นจาก <https://www.chi.co.th/article/article-1201>
- สุนันท์ มนต์แก้ว และคณะ. (2558). *ผลกระทบของมาตรการความปลอดภัยในการทำงานก่อสร้างที่มีผลต่อผลิตภาพแรงงาน*. คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน). (2562). *การบริหารจัดการความปลอดภัยในงานก่อสร้าง*. ค้นจาก <https://www.tosh.or.th/index.php/blog/item/594-2019-09-10-07-33-58>
- เอก วรศักดิ์พิศาล. (2557). *การจัดการความปลอดภัยในธุรกิจก่อสร้างขนาดเล็กภายในจังหวัดสระบุรี*. วิทยานิพนธ์ วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.